



දරුවා ගේ හැසිරීම නිවැරදිව හඳුනාගන්න

වෘත්තීය මනෝවිද්‍යා උපදේශකා චන්දිමා මුනමලේ ඇපා

අප සමාජයේ සිටින මිනිසුන් විවිධ අවස්ථාවල, විවිධ ලෙස හැසිරෙයි. කාල් රොජස් නම් මනෝවිද්‍යාඥයා පවසන්නේ පුද්ගලයාගේ හැසිරීමට හැමවිටම අර්ථයක් ඇති බවයි. අප බාහිරින් දකින පුද්ගලයාට වඩා අන්‍යන්තරයෙන් ඔහු තුළ ඇතිවන සිතුවිලි අනුව පුද්ගලයාගේ හැසිරීම වෙනස් වෙයි.

දරුවාගේ හැසිරීම ද ඔහු තුළ ඇති අවශ්‍යතා ප්‍රකාශ කිරීමක් බව මව්පියන් අවබෝධ කරගත යුතුය. දරුවාගේ සමහර හැසිරීම් රටා, පුරුදු සාමාන්‍ය ද, අසාමාන්‍යය ද කියා තෝරා බේරා ගත නොහැකි මව්පියන් උපදේශනය සඳහා දරුවන් රැගෙන පැමිණෙති. නවත් සමහර මව්පියන් ගැටලුව උග්‍ර වනතුරුම එය සමාජයෙන් වසන් කරමින් සිටිති. මෙහිදී දරුවා ගතකරන වයස ගැනත්, දරුවාගේ ස්ත්‍රී,

පුරුෂ භාවය ගැනත් මව්පියන්ට වැටහීමක් පැවතී යුතු බව පැහැදිලිය. දරුවාගේ ඒ ඒ වයසට සාමාන්‍ය වන හැසිරීමක් අසාමාන්‍ය බව මව්පිය වැඩිහිටියන් තීරණය කිරීමෙන් දරුවාට සිදුවන්නේ අසාධාරණයක් විය හැකියි. උදහරණයක් ලෙස පෙර පාසල් දරුවා ලෝකය ගැන, තම කුඩා නැගණියගේ බිහිවීම ගැන, මරණය ගැන ප්‍රශ්න අසන්නේ අසාමාන්‍ය බවකට වඩා දරුවා ලබන අලුත් අත්දැකීම් පිළිබඳ කුතුහලය නිසයි. එසේම තවයොවුන් දරුවා තම පෙනුම ගැන, විරුද්ධ ලිංගිකයන් ගැන වැඩිපුර අවධානය දක්වන්නේ එම වයසේදී හෝමෝන ක්‍රියාකාරීත්වය නිසා හටගන්නා සිතුවිලි නිසා විය හැකියි.

දරුවාගේ හැසිරීම අසාමාන්‍ය නම් එයට

අවශ්‍ය ප්‍රතිකාරයක් (වර්ග වෙනස් කිරීමේ ප්‍රතිකාර ක්‍රමයක්) නොකර සිටීමෙන් ගැටලුව උග්‍ර වීමත් ඉඩ තිබේ. මේ නිසා දරුවා ගතකරන වයස, දරුවාගේ ස්වභාවය, හැසිරීම ඇතිවීමට හේතු යන සියල්ල ගැන මනා වැටහීමකින් මව්පියන් මුලින්ම දරුවා අධ්‍යයනය කළ යුතුය. පහත කරුණු ගැන අවධානය යොමු කරමින් දරුවා ගැන අවබෝධ කර ගැනීම වඩා පහසු ය.

- * දරුවාගේ අයහපත් හැසිරීම කොපමණ චාරයක් සිදුවනවා ද?
- * එය කොපමණ නිව්තාවකින් සිදුවනවා ද?
- * එය පාලනය කර ගැනීමට අප දරුවාට කියා දුන්නා ද?
- * මෙම හැසිරීම නිවැරදි ලෙස සකස් කර ගැනීමට ගත හැකි විකල්ප විසඳුම් මොනවා ද?

* දරුවාගේ හැසිරීම මටට / පියාට ඉවසා ගැනීමට නොහැකි වීම මෙම ප්‍රශ්නයට මුල ද?

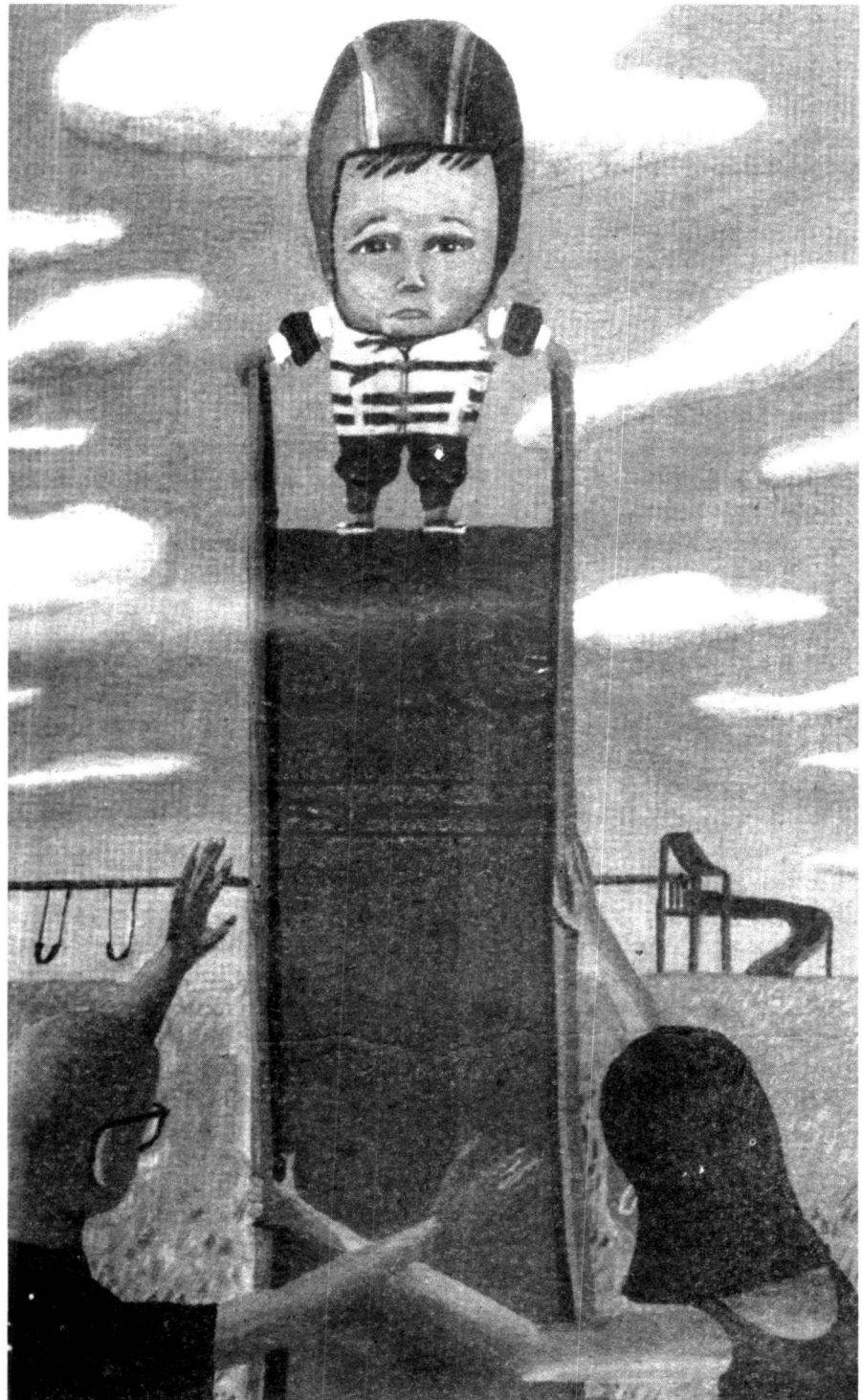
මෙසේ නිවැරදිව දරුවාගේ හැසිරීමත් වැඩිහිටියාගේ සිතුවිලි රටාවත් හඳුනාගනිමින් හැසිරීම වෙනස් කිරීමට අවශ්‍ය පියවර ගත යුතු වේ. මෙහිදී ගැමවිටම අපක්ෂපාතී තීරණ ගැනීම වැදගත් ය.

“මේ ලමයා තැනක හැසිරෙන හැටි දන්නේ නැහැනේ. මටනම් ලෑප්පාවේ බෑ” ආදී ලෙසින් මව / පියා තීරණ ගත්තේ නම් එය නිවැරදිම තීරණය නොවිය හැකියි. සමහරවිට මව / පියා දරුවාගේ හැසිරීම මතින්ම වෙනත් දෙමව්පියෙක්, වැඩිහිටියෙක්, ගුරුවරයෙක්, දරුවා රුකබලා ගන්නා අයෙක් පැවසූ කරුණු අනුව නම් එයද පසුකාලීනව පසුතැවිලි වීමට ඉඩ සලසන තීරණයක් විය හැකිය.

“දරුවා ගැන අපි සොයා බැලුවා මදි දුටු කියපු දේට අපි ඇහුම්කන් දුන්නෙම නැහැනේ. අහල පහල අය කියපු දේ අපි විශ්වාස කලා” මෙසේ සත්‍ය කරුණු දැනගන්නා විට සමහර දරුවන් ජීවිතයෙන් සමුගෙන තිබීමටද ඉඩ තිබේ.

මේ නිසා දරුවා ගැන තීරණ ගත යුතු වන්නේ එම දරුවාගේ ස්වභාවය ද සැලකිල්ලට ගනිමින් බව මව්පියන් වටහා ගත යුතු වේ. එක් දරුවෙක් අත් අයට වඩා මදක් ප්‍රවණ්ඩ හැසිරීමක් පෙන්වන විට තවත් දරුවෙක් ඉතා සංවේදී හැසිරීමක් පෙන්විය හැකිය. එකම පවුලේ දරුවන් අතර ද මෙවැනි වෙනස්කම් ඉතා මැනවින් පැහැදිලි වේ. මෙහිදී දරුවන් සංසංදනය කිරීමෙන් තීරණ ගැනීම නොකළ යුතු වේ. දරුවාගේ එම හැසිරීමට හේතුව යම් හැඟීමක්, අවශ්‍යතාවක් පිටකර හැරීම නම් දරුවා ලබාදෙන පණිවුඩය හඳුනාගැනීම වඩා වැදගත් වේ.

තමා තුළ සිරවූ හැඟීම් තමන්ට දනෙන මොනම හෝ ක්‍රමයකට පිටකර හැරීමට දරුවාට අවශ්‍ය වේ. එම ක්‍රමයේ වැරදි / නිවැරදි බව ගැන වැටහීමක් දරුවාට නොපවතී. කුඩා දරුවන් විතු මගීන් ද යොවුන් දරුවන් නිසඳැස්, කවි ආදී ලෙසින් ද මෙවැනි හැඟීම් ප්‍රකාශයට පත් කරති. තවත් විටෙක ප්‍රවණ්ඩ දරුදඩු හැසිරීම් ලෙස ප්‍රකාශයට පත්වන්නේ ද මෙවැනි සිරවූ හැඟීම්ය. දරුවාගේ වැරදි හැසිරීම නිවැරදි බවට පත්කර ගැනීමට අවශ්‍ය ඉවසීම හා බුද්ධිය වැඩිහිටියාට පවතී නම් බොහෝ ගැටලු සාර්ථකව විසඳ ගත හැකිවනු ඇත. සුදුසු ක්‍රම ගැන අවබෝධය දරුවාට ලබාදෙමින්, සතුට සහනය සොයා ගැනීමට මග පෙන්වා දෙමින් මව්පියන් ස්වයං පාලනයකින් හැසිරේ නම් එය වඩාත් යහපත් ප්‍රතිඵල ලඟා කර දෙයි.



නවග්‍රහය